

Orman kanununun 1 nci maddesinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesine dair kanun tasarısı ve Tarım, İçişleri, Adalet, Maliye ve Bütçe Komisyonları raporları (1/438)

T. C.

Başbakanlık

Muamelât Umum Müdürlüğü

Tetkik müdürlüğü

Sayı : 71/265 6-1147

31. V. 1945

Büyük Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

3116 sayılı Orman Kanununun birinci maddesinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesine dair Tarım Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulunca 25. V. 1945 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun tasarısının gerekçesiyle birlikte sunulmuş olduğunu arz ederim.

Başbakan
Ş. Saracoğlu

3116 sayılı Orman Kanununun birinci maddesinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesine dair kanun tasarısı gerekçesi

Orman uzun zamanlar, bir tabiat varlığı sayılmıştır. Bu varlık mazbut bir şekilde benimsenmeden ve devamı düşünülmeden, gelişigüzel, herkes tarafından yağma edilmiştir. Böylece geniş orman varlıkları bir daha ele geçemeyecek şekilde yokolmuştur. Bugün bazı yerlerde ormanın hâlâ bir tabiat varlığı olarak alındığı ve istenildiği gibi sömürüldüğü görülmektedir. Bunlarda da orman varlığının gittikçe azaldığı ve o yerlerin yavaş yavaş barımlı hale geldiği göze çarpar.

Buna karşılık, medeni milletler de artık orman bir tabiat varlığı değil, millî iktisadın bir çalışma alanı ve bir servet kaynağı olmuştur. Bu servet kaynağının korunması, bakılması ve gümraklaştırılması, Devletin, üzerinde durduğu meseleleri teşkil etmektedir.

Gerçekten bir memlekette, millî iktisadın bütünlüğü bakımından, onun ihtiyaçlarını karşılayacak hertürlü orman mahsullerini, yetecek genişlikte ve iyilikte verebilecek bir orman varlığı şarttır. Bundan ötürü kişi menfaatlerinden önce, millî iktisadın gelişmesi ve bütünleşmesi bakımından Devletin, memleket orman varlığıyla içten bir ilgisi vardır. Millî iktisadın umumî hayata yetecek bir gelişmeye erebilmesi için, muayyen genişlikte ve iyilikte orman varlığını sağlamak bugün Devlete düşen bir iştir.

Fakat orman, bir memleket için, yalnız bir servet kaynağı olarak menfaat temin etmez, aynı zamanda sadece varlığı ile de türlü faydalar sağlar. Bu faydalar tabii, içtimai, sıhhi ve iktisadi olmak üzere çeşit çeşittir ve hepsi birden milletin umumî hayatına salgındır. Bilindiği üzere ormanlar, iklim sertliklerini yumuşatmak suretiyle insan, hayvan ve nebat yaşayışı üzerinde hayırlı tesirler yaparlar; yağışları ve su akışlarını denkleştirerek kurakları, selleri, taşkınları, bataklıkları önlerler, sağlık durumunu iyileştirirler. Kısaca milletin iktisadi çalışmaları ve sağlık durumu orman varlığı ile iyileşir, orman yokluğu ile kötüleşir. İşte ormanın sadece varlığı ile yarattığı bu umumî faydalar, belirli kişilere mahsus olmayıp, milletin hepsine şâmindir. Bundan

ötürü de bir memleketin orman varlığını benimseme özel kişilerden ziyade Devlete düşer.

Orman, gerek bir servet kaynağı olarak yarattığı menfaatler, gerek varlığı ile doğurduğu faydalar sebebiyle bir memleketin insan barındırma kabiliyetini belli eden bir unsurdur. Gerçekten memleketlerin insan barındırma kabiliyetleri orman varlığının genişliği ve gümrahlığı ile artar, orman azlığı veya yokluğu ile eksilir veya ortadan kalkar. İlim ve teknik bakımından bir memleketin orman varlığı, kendi genişliğinin % 30 u nispetinde bulunduğunda, o memleketin insan barındırma kabiliyeti yerinde ve elverişli demektir. Bu nispet % 20 ye düşer, orman azlığının tesirleri iktisadi ve umumî hayatta belirmeye başlar. Şayet orman varlığı nispeti % 20 den de aşağı olursa orman yetersizliğinin âkibetleri duraksız belirir. Hulâsa orman varlığı nispeti aşağılara indikçe memleket yavaş yavaş barınılır bir yurd olmaktan çıkar.

Azlığı veya çokluğu, varlığı veya yokluğu yurdun barındırma kabiliyetini yükselten veya indiren ormanın, Devlet elinde olmasından ve Devlet elinde kalmasından daha doğru bir şey olamaz. Çünkü yurdun insan barındırma kabiliyetini kişilerden daha ziyade Devlet düşünür ve ona göre de orman varlığını koruma ve genişletme yollarını tutabilir.

Ormanın kendi tabiatı da onu Devlet mülkiyetine daha ziyade yaraştırır. Ormanlıkta istihsal müddeti uzundur. Bu istihsal uzun zaman bekleyecek şekilde büyük emek ve sermaye yatırmayı şart koşar. Bir ormanın kurulmasından sonra, mahsulünün elde edilmesi için uzun yılların geçmesi lâzımdır. Kısaca, ağacı dikenle kesen aynı nesil değildir. Halbuki kişiler, iktisadi çalışmaların neticelerini ömürleri boyunca elde etmeye mütemayildirler. Bundan ötürü özel kişiler orman yetiştirmekten ziyade, var olanı sömürmeyi düşünürler. Bir işe uzun zaman beklemek üzere, kamu menfaatını gözeterek aneak Devlet, emek ve sermaye yaptırabilir. Böyle neticeleri güç ve geç alabilen ormanların sürekli bir müessese olan Devlet elinde bulunması; bu bakımdan da yerindedir.

Ormanın işletilmesindeki özelliklerde onun Devlet mülkiyetinde bulunmasını gerekli kılar. Orman işletilmesinde tekniğin ve ilmin ortaya koyduğu ana prensip, devamlılık prensibidir. Yani işletilen ormanın harap olmadan, yok olmadan sürekli mahsul vermesini sağlamak gerektir. Bunun için de ormanda tahammül nisbetinde kesim yapılması, kesilenin yerine yenilerinin yetiştirilmesi, yetişmekte olanların korunması büyük emekler ve masraflar ister. Orman işletme tesislerinin meydana getirilmesi bile büyük sermayelerin ormana yatırılmasını gerektirir. Bütün bunlara kişiler kolay kolay katlanamaz. Kişilerin teşekkülleri bu emek ve sermaye kudretini gösterebilir de, onun neticelerini çabucak ele geçirmek isterler. Bu da, umumî bir kaide olarak söylenebilir ki, orman varlığının aleyhine olur. Hususi teşebbüsün kısa zamanda fazla menfaat ele geçirmek hırslını orman, varlığı ile öder. Şüphesiz bunun zararı sadece orman sahibine ait değil, fakat memlekete salıdır. Bu sebepten orman işletmeciliğinin tekniği ve umumî şartları da, ormanlarda Devlet mülkiyetini gerektirmektedir.

Ormanın mahiyeti, tabiatı, teknik, ekonomik özellikleri, işletme şartları ve gerekçeleri onun özel mülkiyetten ziyade, Devlet mülkiyetinde bulunmasını uygun göstermektedir. Türkiye için ise bugün bu bir zaruret halini almış bulunmaktadır. Bunun sebepleri bugünkü orman varlığımızın yetersizliğinde ve çelimsizliğinde ve bunun elim âkibetlerini milletimizin çekmekte olmasından gizlidir.

Bugün memleketimizde var olan ormanların genişliği on küsür milyon hektar kadar tahmin edilmektedir. Bunun bütün memleket genişliğine nispeti % 13 dür. Bir memleketin, insan barındırma kabiliyetinin elverişliliği bakımından kendi genişliğinin % 30 unun ormanla kaplı olması şartı gözönünde tutulursa yurdumuzun ormanca fakirliği bütün çıplaklığı ile belirir. Sonra, Türkiye'de bu % 13 nispetini veren ormanların büyük bir kısmının çalılık halinde buldukları ve bir kısmının harap oldukları düşünülürse orman bakımından umumî durum daha iyi kavranır. Bu duruma göre memleketimizin insan barındırma kabiliyeti orman azlığı yüzünden çok düşmüştür. Bugün yurdumuz, yer yer ve topyekûn orman azlığının menfi tesirleri altında bulunmaktadır. Her yıl bir çok yurt parçalarının uğradıkları sel baskınları, nehir taşkınları küçümsenemeyecek mal ve can kaybına sebep olmaktadır. Kuraklardan ve iklim aksiliklerinden doğan zararlar ise Millî

— 3 —
iktisadımızı duraksız sarsmaktadır. Nihayet ormansızlığın doğurduğu elverişsiz sağlık şartlarının zararları da ölçüsüzdür.

Memleketimizin orman varlığının bu halde oluşu uzun yıllar bizde de ormanın bir tabiat parçası sayılmasından, insafsızca yağma edilmesinden ileri gelmiştir. Bugün de halâ halkımızda orman yetiştirme, orman koruma ve ormanın devamını sağlama yönünde özlediğimiz anlayış ve kavrayışın yerleştiği iddia edilemez.

İşte bütün bu gerçekler, yurdumuzun insan barındırma kabiliyetini yükseltmek, millet hayatının gelişmesini sağlamak, ve sağlık durumunu iyileştirmek için, her memlekette daha ziyade orman varlığımızı korumak, geliştirmek, genişletmek ve devamlaştırmak gereği karşısında bulunuyoruz. Bu da bütün ormanların Devletleştirilmesiyle daha çabuk, daha kolay gerçekleştirilmiş olacaktır.

Memleketimizde özel orman mülkiyetinin doğuşu da, bunların Devletçe satın alınmasını doğru göstermektedir. Çünkü, yurdumuzda Devletten başka kişilerin malı olan ormanların hemen hepsi de bugünkü sahipleri tarafından emek ve sermaye harcanarak yetiştirilmiş değildir. Eski zamanlarda türlü yollarla Devlet ormanlarının işgal altına alınmasıyla elde edilmiştir.

Sonra, düz ticari menfaat düşüncesiyle sömürülen bu ormanların yerlerine kişiler tarafından yenilerinin yetiştirildiği de görülmüş değildir. Bunu özel ormanların harap halleri ve genişliklerinin geçtikçe azalması da açıklar.

Memleketimizde, özel ormanların işletilmesinde teknik usullerin tatbik edilmesi bütün dikkatlere rağmen son derecede güçtür. Onun için sadece özel menfaat kaygısıyla işletilmeleri yüzünden bu ormanların varlıkları tehlikeye düşmektedir.

Özel ormanların varlığı Devlet ormanlarına sarkıntılığa da yol vermektedir. Bu ormanlar, bugün, her türlü tedbirlere rağmen, Devlet ormanlarından kaçakçılığın bir çeşit yuvası haline gelmişlerdir.

Bugün memleketimizde 543 200 hektar özel orman bulunduğu tahmin edilmektedir. Bunun ileride Devlet ormanları aleyhine ne kadar genişliyeceği de kestirilemez. Zira özel orman mülkiyeti türlü yollar ile Devlet ormanları üzerinde yeni mülkiyet iddialarına çağır açmaktadır. Böylece Devletle kişiler uzun yıllar birbirleriyle uğraşmaktadır. Bütün bunların topdan temizlenmesi özel ormanların Devletçe satın alınmasına ve ormanların hep birden Devletleştirilmesine bağlıdır. Bir defada yapılacak olan bu işlem, idare, teknik ve ekonomi bakımlarından ormancılığımızın hızla gelişmesini sağlayacaktır.

Büyük Millet Meclisi bütün bu vakıaları gözönünde tutarak daha 1937 yılında çıkardığı 3116 sayılı Orman Kanununa «Hususi ormanların Devlet tarafından istimlakine» ait hükümler koymuştur. Ancak, bunun için verilen mühlet yetmediğinden ormanların Devletleştirilmesi prensipini gerçekleştirilememiştir.

Bu kanun tasarısı, işte önceden benimsenmiş olan bir prensipin gerçekleştirilmesi imkânlarını verecektir.

T. B. M. M.
Tarım Komisyonu
Esas No. 1/438
Karar No. 6

8 . VI . 1945

Yüksek Başkanlığa

3116 sayılı Orman Kanununun 1 nci maddesinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesi hakkında Tarım Bakanlığınca hazırlanıp Bakanlar Kurulunun 25 . V . 1945 tarihli toplantısında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan ve Komisyonumuza gönderilen kanun tasarısı Tarım Bakanı ve Orman Genel Müdürü ve uzmanları hazır buldukları halde okundu ve görüşüldü.

Hükümet gerekçesinde de belirtildiği gibi ormanların memleket ekonomisinde, tarım, sosyal ve sağlık ve Milli Savunma bakımından önemi büyüktür. Sel taşkınları önlemesi, iklim üzerine yaptığı faydeli tesirler, insan barındırma kabiliyetini arttırması ve hasılatı ile ormanlar bir memleketin maddi ve mânevi zenginliğidir. Esasen özel bir emek mahsulü olmayıp umumiyetle bir tabiat vergisi sayılan ormanların özel mülkiyetten ziyade Devlet mülkiyetinde bulunmasının ehemmiyet ve doğruluğu da bu suretle daha kolay anlaşılır. Onun içindir ki, ormanların Devletleştirilmesi Anayasamızda, Parti programımızda yer almış ve 3116 sayılı Orman Kanunu ile de bu esas kabul edilmiştir. Ancak kanundaki iki senelik müddetin yetersizliği karşısında özel ormanlar tamamiyle Devletleştirilememiştir. Orman işletilmesinin kamu faidesine en uygun şekilde ve teknik şartlar altında başarılması ancak bunların Devlet elinde bulunmasıyla mümkündür. Bu işletmelerde esas kazanç sağlamaktan ziyade ormanın varlığını ve devamlılığını gözönünde tutan teknik usullerin tatbikidir. Yani aslolan o ormanın bakımı, yenilerinin yetiştirilmesi ve çoğaltılmasıdır.

Uzun yılların tecrübeleri ve görülen sayısız misaller bu işlerin Devletten başka ellerle yapılamadığını göstermiştir. Ormanların bu suretle Devletleştirilmesi sayesinde ormancılığımızda görmekte olduğumuz gelişme artacağı gibi verimli çalışmalarından da daha ziyade fayda görülecektir. Komisyonumuz bu düşüncelerle tasarıyı yerinde görerek Hükümetin de uygun bulunduğu aşağıdaki

değişikliklerle maddeleri kabul etmiştir:

Maddelerde yapılan ufak değişikliklerden başka iki yeni madde eklenmiş, genel hükümlerin yeterliği ve yeni bir müeyyideyi taşımamasından 8 nci madde kaldırılmış 10 ncü maddede de maddede dahi elverişli şekilde değiştirilmiştir.

Esaslı değiştirilmelere gelince: Orman sayılmayan yerleri gösteren ikinci maddenin «E» fıkrasında bir ağaçlığın orman sayılmaması için Orman Kanunundaki beş hektarın bir hektara indirilmesi Komisyonumuzun dikkat nazarını çekmiş ise de orman sayılmamaları dolayısıyla Devletin denetlenmesinden kurtulan bu gibi yerlerin zarara uğradığı ve kaçakçılığa basamak olduğu anlaşılmış ve bu miktarın iki hektara indirilmesi idtiyaca uygun görülmüştür.

Devletleştirilen ormanların içindeki yapı ve tesisler hakkında gerektiği takdirde Orman Kanununun 14 ncü maddesine göre muamele yapılabilecek ise de madde metnine göre tatbikte muhayyer bırakılan Tarım Bakanlığının bu maddenin tatbikine lüzum görmemesi halinde yapı ve tesis sahiplerinin faydalarına olarak yeniden bir dördüncü madde konulduğu gibi kaldırılan hükümler için ayrı bir maddenin bulunması lüzumu karşısında da 13 ncü madde olarak yeni bir madde hazırlanmıştır.

İçişleri Komisyonuna gönderilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Tarım Ko. Başkanı	Sözcü	Kâtip
İzmir	Manisa	Çanakkale
R. Köken	Y. Özey	S. Batu
Bursa	Konya	Siirt
A. Duru	S. Çumralı	A. R. Esen
Sivas	Sivas	Denizli
A. Esenbel	İ. M. Uğur	A. Ege
	Bulunmadı	
Mardin	Kırşehir	Denizli
L. Ülkümen	İ. Turan	E. A. Tokad
	Çorum	
	N. Atalay	

İçişleri Komisyonu raporu

T. B. M. M.
İçişleri Komisyonu
Esas No. 1/438
Karar No. 33

22 . VI . 1945

Yüksek Başkanlığa

3116 sayılı Orman Kanununun birinci maddesinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesine dair Tarım Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulu kararıyla Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun tasarisının gönderildiğini bildiren 31 Mayıs 1945 tarih ve 71/265 sayılı Başbakanlık tezkeresi Tarım Komisyonu raporiyle birlikte komisyonumuza havale kılındığından Tarım Bakanı hazır olduğu halde okundu ve görüşüldü.

Kanun tasarisına bağlı bulunan Hükümetin gerekçe raporunda açık bir ifade ve geniş bir çerçeveye içinde belirtilen sebepler yerinde görülmektedir. Şöyle ki:

Birinci maddenin üzerinde verilen izahlara göre (Devletleştirmek) işleminin yalnız bir defaya mahsus olmak üzere kanunun yürürlüğe konulduğu tarihte yapılacağı ve bu tarihten sonra özel kişilerle tüzel kişilikler tarafından Orman kanunu şartları içinde yetiştirilecek olan ormanların sahipleri tarafından kullanılabilmesi ve bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce izinle kesilerek taşınması tezkereye bağlanmış olan malları kapsamayacağı anlaşıldı. Maddenin son fıkrasıyla, Devletleştirme hükmünden dışarı bırakılmış olan ormanlar arasında bir 4 nevi ayrıklı hüküm katılması ve bir de Devletleştirme dışında bırakılan kamuya ilişkin ormanları kullanma ve bu ormanlardan faydalanma yollarını gösteren bazı hükümler eklenmesi uygun görüldü. Bu sebeplerle birinci madde metni iki kısma ayrıldı ve daha açık ifadelerle Komisyonumuz tasarisının 1 nci ve 2 nci maddeleri hazırlandı.

Orman Kanununun değiştirilmesi istenilen birinci maddesinin ikinci fıkrası yerine maddenin tümünü değiştirmek usule daha uygun olduğundan ve orman hükümlerinden ayrıklı tutulan beş hektarlık yerlerden yapılan imsisiz kesmeleri ve kaçırılmaları ağaçlık alanını bir veya iki hektara indirmekle bu yolsuzluğun yine önlenemeyeceği kanaatine varıldığından ölçümü

ne olursa olsun sahipli topraklar üzerindeki ağaçlarla ağaççıklar kanunun dışında bırakıldı ve esas kanuna yapılan ek maddeler arasından çıkarılarak tasarinın sonuna 12 nci madde olarak yazıldı.

Ormanları Devletleştirme karşılığı olarak verilecek paranın miktarı hangi değer üzerinden hesaplanacağını gösteren üçüncü madde hakkında yapılan görüşme sırasında ileriye sürülen sebeplere göre, Hükümet tasarisındaki 1936 bütçe yılındaki arazi vergisinin esas olarak kabul edilmesi sonucuna varıldı. Şu kadar ki orman sahiplerine verilecek ilk taksitin, onama tarihinden iki sene sonraya bırakılmıyarak hemen tediye edilmesi ve bu hususta itiraz hakkı bırakılması adalete uygun görülerek Komisyonumuz tasarisının 3 ncu maddesi hazırlandı.

İşgal, ihya, açma yollarıyla elde edilen yerlerin tapuya tescil edilemeyeceğine dair Hükümet tasarisının onuncu maddesi, uygulamalarda karışıklıklar doğurabileceği ve umulan faydaların elde edilemeyeceği düşünülerek kanundan çıkarıldı.

Geri kalan maddeler üzerinde küçük kelime değişiklikleri yapılmış ve bağlı tasarı hazırlanmıştır.

Havalesi gereğince Adalet Komisyonuna ve rilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

İçişleri Ko. Baş.	Başkan V.	Sözcü
Tekirdağ	Çoruh	Mardin
İmzada bulunmadı	A. Tüzün	E. Ergin
Kâtip		
Giresun	Balıkesir	Balıkesir
	S. Uzun	F. Tiritioğlu
Bolu	Bursa	Elâzığ
H. Ş. Adal	F. Güvendiren	İ. Yalçın
Erzincan	Erzurum	Gümüşane
Ş. Sökmensüer	N. Elgün	B. Güreli
İzmir	Kars	Kayseri
H. Onaran	E. Özağuş	A. H. Kalaç
Konya	Malatya	Maraş
Ş. Ergun	E. Barkan	B. Kaplan

Sivas Trabzon Zonguldak
E. Dizdar S. Abanozoğlu R. Vardar

1. Devlet ormanlarına bitişik olmyan ormanlar gibi bunlara bitişik olan belediyele- re ve köylere ait ormanlarda bu idarelere bı- rakılmalıdır. Bu idareler bu ormanları her vakit orman idaresinden daha iyi korumuşlar ve korurlar. Bu ormanların Orman İdaresine geçmesi hiçbir vakit orman kaçakçılığını ön- liyemez.

2. Devlet ormanlarına bitişik olmyan özelkişilere ait on hektara kadar olan orman- lar bu kişilerin ellerinde bırakılmalıdır. On hektara kadar küçük ayrı ormanları hiçbir va- kit Orman İdaresi koruyamaz. Bunların başı- na konacak muhafaza örgüsünün masraflarını da bu küçük ormanlar çıkaramaz.

Fertlerin hususi itinaları ile korunabil- miş olan kuru adını taşıyan bu ormancıklar Orman İdaresine geçtiği yapıldığı günden itiba- ren kökünden tahribe uğrayacaklardır ve bunu Orman İdaresi hiçbir zaman önliyemeyecektir.

3. İkinci maddeden tayedilen iki hektara kadar olan ağaçlıkların ormandan sayılmama- sı hakkındaki (E) fıkrasının Ormanlar Ana Kanununda olduğu gibi beş hektara iblâğıyle ipkasına katı lüzum ve zaruret vardır. Bu kü- çük ormancıklara çiftçilikte şiddetle ihtiyaç vardır. Bunlarsız çiftçilik çok sıkılmış olacağı gibi bunların Devlet eline geçtiği şayi olduğu gün tamamen tahribe uğrayacaklardır. Bu tahribi Orman İdaresi hiç bir zaman önlemeğe muvaffak olamayacaktır. Bu fıkranın kalk- masıyla bu iş tatbikatta o kadar genişliyecek- tir ki, tarlaların, çayırların kenarlarındaki

küçük ağaçlıklara da sırayet edecektir.

Ayrıca Toprak Kanununun ağaçlık arazi diye yaptığı ayırmada manasız kalmaktadır.

4. Kamulaştırma bedeli, toprak kamu- laştırmasında olduğu gibi 1944 yılı vergi kıy- meti olmalıdır. Yıllarca Devlet vergiyi bu kıymet üzerinden aldıktan sonra yeri olmayan sebeplerle eski kıymetlere rücu etmesinden haklı bir sebep kabulüne imkân yoktur.

Bu kıymetlerin bazı kimselerce fazla yaz- dırılmış olduğu iddiası bütün orman sahiple- rini böyle bir hükme tâbi tutmağa sebep ola- maz. Fazla yazdıranlar varsa bunlar için ayrı tedbir alınır .

1936 ile 1944 arasında paranın iştira kuv- vetindeki fark başlı başına 1936 kıymetini kabul etmemeğe yeter bir sebeptir. Nerede kaldı ki, o kıymetlerin az görülmesi yüzünden yeniden vergi yeniden vergi yazma külfeti ve masrafını göze aldırılmış bulunmaktadır.

5. Devletleştirilen ormanlardaki yapı ve diğer tesislerin 1936 vergi kıymetleriyle alın- ması adalet ve nisfette telifi çok mümkünsüz- dür. Ormanlar sahipleri elinde bulunduğu müddetçe bu yapı ve tesislerden sahipleri ta- mamiyle intifa etmektedirler. Bunlara satma- ğa asla temayül etmezler. Ormanları elinden alınmış olduğu içindir ki, bu yerleri satmağa, devretmeğe mecbur kalıyorlar. Bu cebir bu sa- hiplere bu yapı ve tesislerin değer bedelini ver- dirmeği âmirdir. Şehir ve kasabalarda kamulaş- tırılan binalara, diğer tesislere değer bedel peşin verilirken bunlara değer bedelinin verilme- mesine sebep bulunamaz.

Tokad Milletvekili
A. G. Pekel

Adalet Komisyonu rapörü

T. B. M. M.
Adalet Komisyonu
Esas No. 1/438
Karar No. 39

27 . VI : 1945

Yüksek Başkanlığa

3116 sayılı Orman kanununun birinci madde- sinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hüküm- ler eklenmesine dair Tarım Bakanlığınca hazır-

lanan ve Başbakanlığın 31 . V . 1945 tarih ve 1147/6 sayılı tezkeresiyle Büyük Meclise sunu- lan kanun tasarısı Tarım ve İçişleri Komisyon-

larının raporlarıyla birlikte Adalet Komisyonu-
na verilmekle Tarım Bakanı hazır olduğu halde
bu tasarı ve komisyonlar raporları ve sair kâğıt-
lar okundu ve incelendi.

Hükümetin gerekçesinde ve Tarım Bakanı ta-
rafından verilen izahlarda beyan olunduğuna
göre memleketimizdeki ormanların mazbut bir şe-
kilde benimsenmemesinden ve gelişigüzel herkes
tarafından yağma edilircesine tahribe uğramasın-
dan orman varlığımızın gittikçe azaldığı bilinir
bir keyfiyet olduğu ve millî iktisadın bir çalışma
alanı olan ve bir servet kaynağı bulunan orman-
ların korunması, bakılması zaruri bir ihtiyaç
olduğu anlaşılmış ve 1937 yılında çıkarılan 3116
sayılı kanunla ormanlarımızın işletilmesi ve ko-
runması ve bakımı fen ve teknik icaplara uydu-
rulmuş olmakla beraber ormanlarımızın bir kıs-
mının özel kişiler elinde ve onların mülkiyetleri
altında bulunmasından ormanlarımız için düşü-
nülen amacın tam olarak sağlanması mümkün
olamamış ve gösterilen gayretlere rağmen yine
tahriyer vukua gelmiştir.

1937 yılında Anayasanın değiştirilen 74 ncü
maddesinde ormanların Devletleştirilmesi hakkın-
da bir hüküm konmuş ve bununla kamulaştırma
hakkındaki genel usullerden başka istisnai kayıtlar-
da bu maddede işaret edilmiştir.

3116 sayılı kanunun geçici maddeleriyle özel
ormanların bazı kayıt ve şartlar altında iki yıl
içinde kamulaştırılması hakkında Hükümete yet-
ki veren bir hüküm konmuş ve buna göre otuz
bin küsur hektar kadar hususi orman da kamu-
laştırılmışsa da yurdumuzun en önemli servet
kaynağı olan ormanlarımızdan beklenen fayda ve
bunların gelişmesi yolundaki gayretin gerçekleştiril-
mesi için bütün ormanların Devletleştirilme-
si esasının kabulü bir zaruret halini almış ve
bu maksatla teklif edilen kanun tasarısı tanzim
edilmiştir.

Özel ormanların Devlet elindeki ormanların
işletmeye açılması ile sağlanmak istenilen fayda-
lara daima engel teşkil ettiği ve bilmemezlik ve
takdirsizlik sebebiyle olsa bile köylünün gelişigü-
zel ormanlardan kesim yapmaları bu özel orman-
ların kaçakçılık için âdeta bir karargâh olması
gibi istenilmez haller arzemesi ve özel orman-
larda şahsi teşebbüslerin sermayelerini hemen
elde etmek düşüncesi ormancılık gibi dikilen bir
ağacın 100 ve daha fazla yıllar sonra istifada ede-
bilecek uzun zamana muhtaç teknik lüzuma

ehemmiyet verilmemesi ormancılığımız hakkında
Hükümetin çalışmasını istenilen faydaları sağ-
lıyacak bir duruma düşürmüştür.

Memleketin sıhhi ve güzellik bakımından ve
tabiatın zararlarından korunma noktasından da
teknik usullerin daha itinalı olarak uygulanması
gerekli bulunduğundan orman işlerinin tamamiy-
le Devlet eliyle yapılmasını bütün çıplaklığıyla
meydana çıkarmış bir hakikat saymak icabet-
mektedir.

Bu tafsilâta göre Komisyonumuz tasarının
müzakereye şayan olduğuna karar vermiş ve bu
arada Tarım Bakanından orman içinde meskûn
bulunan köylüler hakkında ne işlemle bulunula-
cağı ve halk ihtiyacı olan kereste ile yakacak
odunun temini hususunda ne düşünüldüğü soru-
suna karşı Bakan tarafından verilen cevapta or-
manlar içinde yaşayan köylülerin çıkarılması dü-
şünülmeyeceğini ve işçi olarak bunlara çok lüzum
bulduğundan kendilerinin çalıştırılıp onlardan
istifade olunacağı ve Toroslarda tahtacı diye anı-
lan halkın bile ormanlarda iskânı ve yerleştiril-
mesi düşünüldüğünü beyan etmiş ve halk ihtiya-
cının ucuz olarak sağlanması için ormanlar için-
de yollar açıldığı ve açılacağını ve dekil tes-
sati vücuda getirileceği ve taşıma hususunda su-
lardan da faydalanarak çok masrafı mucip olan
nakil işinin kolaylaştırılmasına çalışılacağını bil-
dirmiş ve bu cevaplar Komisyonca tatminkâr gö-
rülmüştür.

Komisyonca maddelerin görüşülmesine geçil-
miş ve birinci maddede bütün ormanların Dev-
letleştirildiğine dair olan hükmün (bu kanun ge-
reğince) diye bir cümle ilâvesiyle açıklanması
tensip olunmuş ve (Türkiye'de) diye yazılı olan
cümle kaldırılmıştır.

Devletleştirme dışında bırakılan ormanları
gösteren ikinci maddenin (A) ve (C) fıkralarına
(ekim ve dikim yoluyla) kayıtlarının ilâvesi is-
tisna durumunu tespit bakımından vüzuha ifade
etmek düşüncesiyle münasip görülmüştür.

Tasarının üçüncü maddesi komisyonca uzun
görüşmeyi ve tartışmayı mucip olmuştur.

Devletleştirilen ormanların sahiplerine veri-
lecek karşılığın Anayasanın 74 ncü maddesi hük-
münden faydalanarak genel usuller dışında tes-
biti için konulacak kıstas hakkında tasarıda tek-
lif edilen şeklin her halde değiştirilmesi lâzım
geldiği görüşmeler sonucunda oy birliğiyle ka-

rarlaşmış ve bunun için bugün yürürlükte bulunan ve arazi vergisini tâyin eden 2901 sayılı kanun gereğince belirtilmiş arazi vergisine matrah olan değerın Devletleştirilen ormanların karşılığına esas olması Tarım Bakanının da mutabakatı ile kabul edilmiştir. Ancak 2901 sayılı kanun uygulandığı sırada 3116 sayılı Orman kanunu dahi yürürlüğe girdiğinden bu kanunun geçici maddelerine göre iki yıl içinde özel ormanların kamulaştırılması hükmüne karşı ilgililerin ilerde ormanların tümünün Devletleştirilmesi ihtimalini derpiş ederek tasarrufları altındaki ormanlardan tahripkâr surette faydalanma teşebbüsünde bulunarak bugünkü değerinden aşırı, vergiye matrah olan kıymeti dolayısıyla Hükümet zararına fazla para almak ihtimali olduğu gibi bir suretle vergi kıymetini kamulaştırılma düşüncesiyle gerçek değerinden fazla konulması da muhtemel bulunduğu göze alınıp 2901 sayılı kanuna göre belirtilen vergiye matrah olan değerın 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerın iki katını geçemeyeceği üçüncü maddenin ikinci fıkrasında tesbit edilmiş ve bununla hem Hazine menfaati ve hem de fetrlerin hakları maddet esasına göre korunmuştur.

Yine üçüncü maddede 1923 yılından sonra Hazineden satın alınan veya tefviz olunan ormanlar için Devletleştirme karşılığının satış veya teffiz bedeli olması esas olarak kabul olunmuş ve bu hükme eklenen bir fıkra ile bu karşılığın Devletleştirilen ormanın 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerden aşağı olamayacağı da yukarıda yazılı düşünceler gibi maddet bakımından münasip görülmüştür.

Devletleştirilen özel ormanlardaki yapı ve tesislerin orman idaresince satılınmasına dair olan dördüncü madde Komisyonca olduğu gibi kabul edilmiştir.

Tasarımın beşinci maddesinde Devletleştirilen orman sahiplerinin karşılık haklarını almaları için bir yıl içinde o yerin mülkiye üstüne veya Orman İşletmesi Müdürlüğüne başvurmaları ve aksi halde haklarını kaybedeceklerine dair hüküm Komisyonca da yolunda görülmüş ve ancak ormana sahip olduklarına dair belgelerin verilmesi hakkındaki kayda tasarrufta bir

ihtilâf bulunupta mahkemelerde işleri görülmekte olan ilgililerin bu belgeyi göstermek ödevlerini yapamayacaklarına göre haklarının kaybolmamasına meydan kalmamak üzere bu kabîl ihtilâflı işlerinin mahkemede incelenmekte olduğuna dair bir belge göstermeleri karşılık haklarının istenmesi için yeter sayılmış ve maddeye buna dair bir kayıt konmuştur.

Altıncı maddedeki Devletleştirilen ormanlar için verilen belgelerin incelenirken haritasının da yapılacağı hakkındaki kayıt işin uzamasına sebep olabileceği düşüncesiyle kaldırılmış ve ilgililerin başvurdukları tarihten başlayarak işlemlerinin en geç bir yılda bitirilmesi hakkında da Komisyonca maddeye bir fıkra eklenmiştir.

Devletleştirilen ormanların karşılığının Tarım Bakanlığınca ilgilinin başvurması üzerine yapılacak işlemin onandıktan sonra verilecek emir üzerine dört yılda ve dört eşit taksitte ödeneceğine dair olan madde üçüncü maddenin değiştirilmesiyle durumda hâsıl olan değişiklik yüzünden bir müddet daha uzatılması zarureti esas itibariyle göze alınmağa değer görülmüş ve yapılan görüşme sonucunda bu sürenin altı yıla ve altı taksite çıkarılması kararlaşarak madde bu suretle değiştirilmiştir.

Tasarımın sekizinci maddesiyle bunu takip eden maddeler olduğu gibi tasvip edilmiştir.

Komisyonumuzca oybirliğiyle kabul ve sebepleri yukarıda izah edilen değişiklikler yapılan kanun tasarısı havalesi mucibince Maliye ve Bütçe Komisyonlarına verilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Adalet Ko. Rs.	Bu rapor Sözcüsü	Kâtip
Kayseri	Kocaeli	Manisa
R. Özsoy	S. Yargı	F. Uslu
Antalya	Balıkesir	Bursa
N. Aksoy	O. N. Burcu	A. Akgüç
Denizli	Denizli	Erzincan
H. Günver	N. Küçüka	A. Fırat
Hatay	İstanbul	Kastamonu
B. S. Kunt	K. C. Berksoy	A. Binkaya
Kastamonu	Kayseri	Konya
Dr. F. Ecevit	C. Tüzel	H. Karagülle
Rize	Sinob	Urfa
Dr. S. A. Dilemre	C. Atay	K. Berker

Maliye Komisyonu raporu

T. B. M. M.
Maliye Komisyonu
Esas No. 1/438
Karar No. 18

29 . VI . 1945

Yüksek Başkanlığa

3116 sayılı Orman kanununun 1 nci maddesinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesine dair Tarım Bakanlığınca hazırlanan ve Başbakanlığın 31 . V . 1945 tarih ve 1147/6 sayılı tezkeresiyle Yüksek Meclise sunulan ve Komisyonumuza havale buyurulan kanun tasarısı ile Tarım, İçişleri ve Adalet Komisyonlarının raporları Tarım Bakanı hazır olduğu halde incelendi.

Hükümet gerekçesinde belirtilen sebepler ve Tarım Bakanı tarafından verilen izahat yerinde görülerek özel ormanların Devletleştirilmesi kabul edilmiş ve maddelere geçilmiştir.

Birinci maddede geçen (Özel kişiler) mefhumunda gerçek ve tüzel kişiler de mündemiç bulunduğundan bu maksadın açıklanması için maddeye (gerçek veya tüzel) ibaresi eklenmiştir.

İkinci maddenin C bendinde sayılan ağaç çeşitlerine bir de (servi) eklenmiş ve bunlardan başka ağaçların, intifaları çok uzun bir zamana ihtiyaç hissettirdiğinden, özel emekle yetiştirilmeleri vârit görülmemiş olmakla bu bentteki (vesaire) ibaresi çıkartılmıştır.

Tasarımın birinci maddesinde köy, belediye, özel idare, kamu tüzel kişiliklerine ilişkin ormanlar kaydı bulunduğundan ikinci maddenin D bendinde geçen (kamuya ait ormanlar) ibaresi de buna mütenazır olarak değiştirilmiştir.

Yine ikinci maddenin son fıkrasında kamuya ait ormanların satılması menedilmekte ise de yalnız satmak tâbiri maksada yeter görülmediğinden bunun yerine (Bunlar üzerinde herhangi bir temlik tasarrufları bulunmak veya bunları aynı haklarla takyit etmek) ibaresi konulmuş ve bunu takip eden hükme (mezarlıklar) da eklemek suretiyle mezarlıklardan izinsiz ağaç kesilmesi yasak edilmiştir.

Devletleştirilen ormanların karşılıkları hak-

kındaki üçüncü maddede Adalet Komisyonunca yapılan değiştirme, Komisyonumuzca da uygun görülmüştür. Ancak verilen izahattan bu değişme ile Orman Genel Müdürlüğü Bütçesinden bu maksatla ödenecek paranın bir kat daha artacağı anlaşılmış ve bu halin Devlet Orman İşletmelerinin ormanların imarı, korunması, yeniden ormanlama gibi asli görevlerine geciktirici bir tesir yapacağı sonucuna varılmıştır. Bu itibarla Hazinesinin ormanların Devletleştirme karşılığının ödenmesinde imkân nispetinde yardımda bulunulması Komisyonumuzca temenniye şayan görülmüştür.

Beşinci maddede yazılı bir yıllık müracaat müddetini özürlerinden dolayı geçirenlerin umumî hükümler dairesinde mahkemelere müracaat hakları saklı bulunduğundan bu cihetin maddede ayrıca tasrihine lüzum görülmemiştir.

Koru ve baltalığın birer orman işletme şekli olduğu ve bunların (orman) tâbir ve mefhumuna dâhil bulunduğu verilen izahattan anlaşılabilir olmakla 12 nci maddenin 3 ncü fıkrasının (B) bendindeki (koru ve baltalık) tâbirleri kaldırılarak yerine (orman) kelimesi konulmuştur.

Diğer maddelerin bir kısmında kelime değişiklikleri yapılmış ve geriye kalanlar olduğu gibi kabul edilmiştir.

Havalesi gereğince Bütçe Komisyonuna gönderilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Maliye Ko. Başkanı	Bu rapor Sözcüsü	
İstanbul	İzmir	
<i>A. Bayındır</i>	<i>Ş. Aadalın</i>	
Kâtip		
Ankara	Afyon K.	Antalya
<i>M. Aksoley</i>	<i>İ. H. Baltacıoğlu</i>	<i>H. T. Dağlıoğlu</i>
Antalya	Kastamonu	Tekirdağ
<i>Dr. G. Kahraman</i>	<i>H. Çelen</i>	<i>E. Ataç</i>

T. B. M. M.

Bütçe Komisyonu

Esas No. 1/438

Karar No. 107

4 : VII . 1945

Yüksek Başkanlığa

3116 sayılı Orman Kanununa bazı hükümler eklenmesine ve bu kanunun 1 nevi maddesinde değişiklik yapılmasına dair Tarım Bakanlığınca hazırlanan ve Başbakanlığın 31 . V . 1945 tarih ve 6/1147 sayılı tezkeresiyle Yüksek Meclise sunulan kanun tasarıları Tarım, İçişleri, Adalet ve Maliye Komisyonları raporlarıyla birlikte Komisyonumuza gönderilmiş olmakla Tarım Bakanı ve Maliye Bakanlığı temsilcisi hazır olduğu halde incelendi.

Kanun tasarısının :

- a) Ormanların mahiyeti ve tabiatı itibarıyla Devlet mülkiyetine daha uygun düştüğü ;
- b) Özel ormanların bakımsız kaldığı, harap olanlarının yerine yenilerinin yetiştirildiğinin görülmediğini ;

Gözönünde tutarak özel emekle yetiştirilmemiş ormanların kamulaştırılmasını hedef tuttuğu anlaşıldı.

Maksat uygun görülerek maddelerin konuşulmasına geçildi ve aşağıda ki değişiklikler yapıldı :

Birinci madde : Maliye Komisyonunun kabul ettiği birinci madde İçişleri ve Adalet Komisyonlarınca bu maddeye konmuş olan iki kaydın ilâvesi suretiyle daha ziyade açıklanarak kabul edilmiştir.

Bunlardan birincisi, kanunun hedefi yürürlüğe girdiği tarihte mevcut olan ormanların Devletleştirilmesi olduğuna göre bunu iyice anlatmak üzere «bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte» ibaresinden sonra cümleye «var olan» ibaresinin eklenmiş olmasıdır.

İkincisi «bütün ormanlar Devletleştirilmiştir» ibaresi Adalet Komisyonunun mütalâası dairesinde «bütün ormanlar bu kanun gereğince Devletleştirilmiştir» şekline sokulmuştur.

İkinci maddenin (a) ve (c) bentlerindeki «veya yetiştirilecek olan» ibareleri bu kanun hükümlerinin esasen yetiştirilecek ormanların Devletleştirilmesini hedef tutmadığı gözönünde tu-

tularak metinden çıkarılmıştır.

İkinci maddenin (b) bendindeki kestane kelimesine aşısız kelimesi ilâve edilmiş ve bu ibare bendin sonuna getirilmiştir. Değişiklik, kestane kelimesinden aşılı kestane ağacı anlaşılacak sair meyvelerinden istifade edilen ağaçların kamulaştırılacağı gibi bir düşünceye mahal vermemek için yapılmıştır.

İkinci maddenin (d) bendi ve maddenin bu bentle ilgili son fıkrası kaldırılmıştır. Devlet Ormanlarına bitişik omadığı ve çevresinin güzelliğini sağladığı Tarım Bakanlığınca belli edilecek köy, belediye özel idare kamu tüzel kişiliklerine ilişkin ormanların bazı tahdit ve tazyitlerle Devletleştirme dışında bırakılmasına mütedair olan yukarıda ki bent ve fıkranın çıkarılması sebepleri şunlardır :

a) Bu ormanların Devletleştirilmesi orman yerinde kaldığına göre çevrenin güzelliğine hâlâ getirecek mahiyette değildir. Bu itibarla çevrenin güzelliğini temin istisna için bir sebep olarak gösterilemez ;

b) Sözü geçen kamu tüzel kişilikleri bu ormanlara bakacak malî ve teknik imkânlarla malik değildir.

Üçüncü maddenin birinci fıkrasına göre Devletleştirilecek ormanların bedeli 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerinin iki katını geçmemek üzere 2901 sayılı kanun gereğince belirtilmiş arazi vergisine matrah olan değerdir. Buna göre Devletleştirilecek ormanların 1936 bütçe yılı arazi vergisi matrahiyle 2901 sayılı kanun gereğince belirtilmiş arazi vergisi matrahının bilinmesi icabedecektir. Bu itibarla bu matrahların bulunmadığı ahvalde ne suretle hareket edileceğini deriş etmek lâzımdır.

Maliye Komisyonundan gelen tasarıların üçüncü maddesinin ikinci fıkrasında bu iki değerlerin Devletleştirilecek ormana en yakın benzeri orman gözönünde tutularak Arazi Vergisi Kanu-

hununun yetkilendirdiği komisyonlarca belli edileceği yazılıdır.

Komisyonumuz bedel tesbitinde mümkün olduğu kadar benzerliği ve aynı esaslara uymağı tercih ettiğinden Devletleştirilecek ormanın 1936 yılı arazi vergisi matrahı yoksa bunun yerine 3116 sayılı Orman Kanununun muvakkat ikinci maddesiyle evvelce kabul edilmiş olduğu veçhile o ormanın 1331 yılı arazi vergisine matrah tutulan kıymetin altı katının alınmasını uygun görmüştür.

Devletleştirilecek ormanın 2901 sayılı kanun gereğince belirtilmiş arazi vergisi matrahı bilinmiyorsa o orman değerinin o çevrede 2901 sayılı kanuna göre yapılan genel yazımın tarihi gözönünde tutularak aynı kanun hükümleri gereğince Arazi Vergisi Kanununun yetkilendirdiği komisyonlarca belli edilmesi muvafık bulunmuştur. Bu itibarla 3. nci maddenin 2. nci fıkrası ona göre değiştirilmiştir.

Altıncı maddenin ikinci fıkrasının altma Tarım Bakanlığının kararı müsbet veya menfi ne olursa olsun bu sonucun başvuruların dilekçelerindeki adreslere bildirilmesini sağlayacak bir fıkra eklenmesi kişilerin durumlarından haberdar olmaları ve haklarını zamanında arayabilmeleri için faydeli telâkki edilmiştir.

Dokuzuncu maddede hak sahibine ödenmek üzere Ziraat Bankasına yatırılan Devletleştirme karşılığını Bankanın doğrudan doğruya hak sahibine vermesini sağlamak ve Bakanlığın bir daha paranın ödenmesi işiyle uğraşmasını önlemek ve bu konuda borçlar ve ticaret kanunlarındaki hükümlerle ahengi temin etmek amaçlarıyla bir değişiklik yapılmıştır.

Beş hektara kadar ormanlar 3116 sayılı kanun hükümleri dışında bırakılmış olduğu halde bu defa bu kaydın, ormanların korunması mülahazasıyla, kaldırılmasına Komisyonumuzca da muvafakat edilmiş ise de bu takdirde memleketimizin bazı yerlerinin hususiyetleri dolayısıyla bir takım özel mülkler içinde bulunup koru ve bahçe namlarıyla anılan çeşitli ağaç topluluklarının da orman mefhumu içine alınabilmesi endişesi hâsıl olmakla Tarım Bakanlı bu gibi yerlere dokunmak mevzu bahis olmadığını ve kanunda parkların orman addedilmeyeceği yazılmak suretiyle bu mahzurun bertaraf edildiğini beyan eylemiş ve bu suretle tasarruun 12 nci maddesinin görüşülmesi sırasında park kelimesinden

anlaşılan mâna üzerinde durulmuştur. Tarım Bakanından alınan izahata göre park gerçek ve tüzel özel kişiliklerle kamu tüzel kişiliklere ait olabilir. Süs veya orman ağaçlarını ihtiva edebilir. Bunları ormandan ayıran vasıf kuruluş ve kullanışlarındaki gayedir.

Parkta orman mahsullerinden faydalanma gibi bir iktisadi gaye takip edilmez. Bulunduğu yerin güzelliğini ve ilgililerin güzellik ihtiyaçlarını ve dinlenme imkânlarını sağlamayı hedef tutar.

Bu izaha komisyonca tasavvur olunan mahzurları bertaraf eder mahiyette görülerek madde kabul edilmiştir.

Bu husus bu şekilde belirtildikten sonra bu kanunun uygulanması için yapılacak Tüzükte bu esasların kesin ve aydınlık olarak belirtilmesini komisyonumuz temenni etmektedir.

Tasarımın 13. nci maddesiyle kaldırılması derpiş edilen 3116 sayılı kanunun 59. nci maddesi umuma mahsus ormanların Bakanlar Kurulu izniyle satılabileceğini âmirdir. Tasarruun birinci ve ikinci maddelerine göre bundan sonra da umuma mahsus ormanlar olabileceği cihetle bu ormanların satılabilmesinin yukarıdaki şartlara bağlı kalmasının maslahata daha uygun olacağı düşünülerek 59. nci maddenin ilga edilmeyerek 13. nci maddeden çıkarılması tensip edilmiştir.

Kamutaya arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunuldu.

Başkan	Başkan V.	Bu rapor sözcüsü
Kastamonu	Edirne	Trabzon
T. Coşkan	M. N. Gündüzalp	M. S. Anamur
Kâtip		
İstanbul	Aydın	Bitlis
F. Öymen	Gl. R. Alpman	B. Osma
Giresun	Giresun	İstanbul
M. Akkaya	A. Sayar	H. Kortel
Kütahya	Manisa	Samsun
H. Pekcan	F. Kurdoğlu	M. A. Yörüker
Tokad	Urfa	Yozgad
R. A. Sevengil	E. Tekeli	S. İçöz
Zonguldak		
E. Birişirgil		

1. — Anayasanın 74. nci maddesindeki istisnai hüküm toprak ve ormanlara münhasır olduğu cihetle, yapı ve tesislerin Toprak Kanununda olduğu gibi değer baha karşılığında kamulaştırılması gerektiği mütalâasında yaz.

2. — Ormanların korunması zarureti ile kamulaştırma işlemi yapılmadan ve bedel verilmeden ormanların Devlet mülküne geçmesine mutabıkız. Ancak bu istisnai hüküm, kamulaştırmanın diğer icaplarını yapmaktan Devleti varestede kılmamalıdır. Beşinci maddenin bir

yl içinde mülkiyet belgesini ve vergi kıymetini ibraz etmeyenlerin haklarının düşüceği yolundaki hükmünü bu esasa uygun bulmamaktayız.

İstanbul
I. Hakkı Ülkmen

İzmir
Münir Birsal

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

3116 sayılı Orman Kanununun birinci maddesinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesine dair kanun tasarısı

MADDE 1. — Türkiye’de bulunan özel, vakıf ve kamuya ait bütün ormanlar Devletleştirilmiştir.

Bu kanunun yürürlüğe girmesiyle hiçbir işlem ve bildiriğe lüzum kalmaksızın birinci fıkrada yazılı ormanlar Devlete geçer.

3116 sayılı Orman Kanunundaki ödevlere ve izinlere dayalı olarak yetiştirilmiş olan ormanlar, sahipli fıstık çamı ve palamut meşesi ormanları, özel emekle yetiştirilmiş veya yetiştirilecek olan kavak, söğüt, kızılğaç, akasya ve okaliptüs ormanları bu hüküm dışındadır.

MADDE 2. — 3116 sayılı Orman Kanununun 1 nci maddesinin 2 nci fıkrası aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

- Sazlıklar;
- Yöresinin özelliği yüzünden kuru ve baltalık yapılamayan yerler;
- Her çeşit dikenlikler ve fundalıklar;
- Parklar;
- Ormanlara bitişik olma-

TARIM KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

3116 sayılı Orman Kanununun birinci maddesinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesine dair kanun tasarısı

MADDE 1. — Türkiyede bulunan özel, vakıf ve kamuya ait bütün ormanlar Devletleştirilmiştir.

Bu kanunun yürürlüğe girmesiyle hiçbir işlem ve bildiriğe lüzum kalmaksızın birinci fıkrada yazılı ormanlar Devlete geçer.

3116 sayılı orman kanunundaki ödevlere ve izinlere dayalı olarak yetiştirilmiş ve yetiştirilecek olan ormanlar, sahipli fıstık çamı ve palamut meşesi ormanları, özel emekle yetiştirilmiş veya yetiştirilecek olan kavak, söğüt, kızılğaç, akasya ve okaliptüs ormanları bu hüküm dışındadır.

MADDE 2. — 3116 sayılı Orman Kanununun 1 nci maddesinin 2 nci fıkrası aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir :

- Sazlıklar;
- Yöresinin özelliği yüzünden kuru ve baltalık yapılamayan yerler;
- Her çeşit dikenlikler ve fundalıklar;
- Parklar;
- Ormanlara bitişik olma-

İÇİŞLERİ KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

3116 sayılı Orman Kanununa bazı hükümler eklenmesine ve bu kanunun birinci maddesinde değişiklik yapılmasına dair kanun tasarısı

MADDE 1. — Bu kanun yürürlüğe girdiği tarihte Türkiye’de var olan özel kişilere, Vakıflara ve köy, belediye, özel idare kamu tüzel kişiliklerine ilişkin bütün ormanlar Devletleştirilmiştir.

Bu ormanlar hiçbir işlem ve bildirim lüzum olmaksızın Devlete geçer.

MADDE 2. — a) Devlet ormanların veya bu kanunla Devletleştirilen ormanların içinde veya bitişiginde bulunmak şartıyla 3116 sayılı Orman Kanunundaki ödevlere ve izinlere dayalı olarak yetiştirilmiş veya yetiştirilecek olan ormanlar;

b) Sahipli fıstık çamı, kestane ve palamut meşesi ormanları;

c) Devlet ormanları ve bu

ADALET KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

3116 sayılı Orman Kanununa bazı hükümler eklenmesine ve bu kanunun birinci maddesinde değişiklik yapılmasına dair kanun tasarısı

MADDE 1. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte varolan özel kişilere, vakıflara ve köy, belediye, özel idare kamu tüzel kişiliklerine ilişkin bütün Ormanlar bu Kanun gereğince Devletleştirilmiştir.

Bu ormanlar hiç bir işlem ve bildirimle lüzum olmaksızın Devlete geçer.

MADDE 2. — a) Devlet ormanlarının veya bu kanunla Devletleştirilen ormanların içinde veya bitişiğinde bulunmamak şartıyla 3116 sayılı Orman Kanunundaki ödevlere ve izinlere dayanılarak ekim veya dikim yolu ile emek harcanıp yetiştirilmiş veya yetiştirilecek olan ormanlar;

b) Sahipli fıstık çamı, kestane ve palamut meşesi orman-

MALİYE KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

3116 sayılı Orman Kanununa bazı hükümler eklenmesine ve bu kanunun birinci maddesinde değişiklik yapılmasına dair kanun tasarısı

MADDE 1. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte gerçek veya tüzel özel kişilere, vakıflara ve köy, belediye, özel idare kamu tüzel kişiliklerine ilişkin bütün ormanlar Devletleştirilmiştir. Bu ormanlar hiç bir işlem ve bildirimle lüzum olmaksızın Devlete geçer.

MADDE 2. — Aşağıda yazılı ormanlar birinci madde hükmü dışındadır: a) Devlet ormanlarının veya bu kanunla Devletleştirilen ormanların içinde veya bitişiğinde bulunmamak şartıyla 3116 sayılı Orman Kanunundaki ödevlere ve izinlere dayanılarak ekim veya dikim yoluyla emek harcanıp yetiştirilmiş veya yetiştirilecek olan ormanlar;

b) Sahipli fıstıkçamı, kes-

BÜTÇE KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Orman Kanununa bazı hükümler eklenmesine ve bu kanunun birinci maddesinde değişiklik yapılmasına dair kanun tasarısı

MADDE 1. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte varolan gerçek veya tüzel özel kişilere, vakıflara ve köy, belediye, özel idare kamu tüzel kişiliklerine ilişkin bütün ormanlar bu kanun gereğince Devletleştirilmiştir. Bu ormanlar hiçbir işlem ve bildirimle lüzum olmaksızın Devlete geçer.

MADDE 2. — Aşağıda yazılı ormanlar birinci madde hükmü dışındadır:

a) Devlet ormanlarının veya bu kanunla Devletleştirilen ormanların içinde veya bitişiğinde bulunmamak şartıyla 3116 sayılı Orman Kanunundaki ödevlere ve izinlere dayanılarak ekim veya dikim yoluyla emek harcanıp yetiştirilmiş ormanlar;

Hü.

yan ve ölçülmesi sonunda yüzü iki hektardan az çıkan sahipli topraklar üzerindeki ağaçlar ve ağaçcıklar orman sayılmaz.

Bu hükümlere göre bir yerin orman sayılıp sayılmayacağını Tarım Bakanlığı belli eder.

Ta. K.

yan ve ölçülmesi sonunda yüzü iki hektardan az çıkan sahipli topraklar üzerindeki ağaçlar ve ağaçcıklar orman sayılmaz.

Bu hükümlere göre bir yerin orman sayılıp sayılmıyacağını Tarım Bakanlığı belli eder.

İç. K.

kanunla Devletleştirilen ormanların içinde olmayan topraklarda özel emekle yetiştirilmiş veya yetiştirilecek olan kavak, söğüt, kızılbaş, akasya, okaliptüs ve saire ormanları;

d) Devlet ormanlarına veya bu kanunla Devletleştirilen ormanlara bitişik olmadığı ve çevresinin güzelliğini sakladığı Tarım Bakanlığınca belli edilecek olan kamuya ait ormanlar, lâ-yikiyle korunup bakılmak şartıyla, birinci madde hükmü dışındadır.

Devletleştirme dışında bırakılan kamuya ait ormanların alanını herhangi bir suretle daraltmak, başkalarına satmak veya arsa haline sokmak ve Tarım Bakanlığının izni olmadan içlerinde tesisler meydana getirmek ve her çeşit faydalanmalarda bulunmak yasaktır. Bu ormanlardan izinsiz olarak kesilen ağaçlar ve bunlardan imal edilen mallar ve çıkarılan her türlü ürünler suçluları kim olursa olsun, doğrudan doğruya Orman İdaresince müsadere edilir. Suçlular hakkında ayrıca 3116 sayılı Orman Kanunu hükümlerine göre kovuşturma yapılır. Kesimler sonucunda bu ormanlarda açılan boşlukları ilgilileri yeni ağaçlamalarla doldurmak zorundadırlar. Aksi halde bu ormanlar Devletleştirilir.

ları;

e) Devlet ormanları ve bu kanunla Devletleştirilen ormanların içinde olmayan topraklarda ekim ve dikim yolu ile özel emekle yetiştirilmiş veya yetiştirilecek olan kavak, söğüt, kızılğaç, akasya, okaliptüs ve saire ormanları;

d) Devlet ormanlarına veya bu kanunla Devletleştirilen ormanlara bitişik olmadığı ve çevresinin güzelliğini sağladığı Tarım Bakanlığınca belli edilecek olan kamuya ait ormanlar, lâ-yikiyle korunup bakılmak şartıyla;

Birinci madde hükmü dışındadır.

Devletleştirilme dışında bırakılan kamuya ait ormanların alanını herhangi bir suretle daraltmak, beşkalıma sattmak veya arsa haline sokmak ve Tarım Bakanlığının izni olmadan içlerinde tesisler meydana getirmek ve her çeşit faydalanmalarda bulunmak yasaktır.

Bu ormanlardan izinsiz olarak kesilen ağaçlar ve bunlardan imal edilen mallar ve çıkarılan her türlü ürünler suçluları kim olursa olsun, doğrudan doğruya Orman İdaresince zaptedilir. Suçlular hakkında ayrıca 3116 sayılı Orman Kanunu hükümlerine göre kovuşturma yapılır. Kesimler sonucunda bu ormanlarda açılan boşlukları ilgilileri yeni ağaçlamalarla doldurmak zorundadırlar. Aksi halde bu Ormanlar da Devletleştirilir.

tane ve palamut meşesi ormanları;

e) Devlet ormanları ve bu kanunla Devletleştirilen ormanların içinde olmayan topraklarda ekim ve dikim yoluyla özel emekle yetiştirilmiş veya yetiştirilecek olan kavak, söğüt, kızılğaç, akasya, okaliptüs ve servi ormanları;

d) Devlet ormanlarına veya bu kanunla Devletleştirilen ormanlara bitişik olmadığı ve çevresinin güzelliğini sağladığı Tarım Bakanlığında belli edilecek olan köy, belediye özel idare kamu tüzel kişiliklerine ilişkin ormanlar, lâ-yikiyle korunup bakılmak şartıyla;

Devletleştirilme dışında bırakılan köy, belediye özel idare kamu tüzel kişiliklerine ilişkin ormanların alanını herhangi bir suretle daraltmak, bunlar üzerinde herhangi bir temlik tasarrufları bulunmak ve bunları aynı haklarla takyit etmek veya arsa haline sokmak ve Tarım Bakanlığının izni olmadan içlerinde tesisler meydana getirmek ve her çeşit faydalanmalarda bulunmak yasaktır. Bu ormanlardan ve mezarlıklardan izinsiz olarak kesilen ağaçlar ve bunlardan imal edilen mallar ve çıkarılan her türlü ürünler, suçluları kim olursa olsun, doğrudan doğruya orman idaresince zorla alınır. Suçlular hakkında ayrıca 3116 sayılı Orman kanunu hükümlerine göre kovuşturma yapılır. Kesimler sonucunda bu ormanlarda açılan boşlukları ilgilileri yeni ağaçlamalarla doldurmak zorundadırlar. Aksi halde bu ormanlar da Devletleştirilir.

b) Sahipli fıstık çamı, palamut meşesi ve acırsız kestane ormanları;

c) Devlet ormanları ve bu kanunla Devletleştirilen ormanların içinde olmayan topraklarda ekim ve dikim yoluyla özel emekle yetiştirilmiş kavak, söğüt, kızılğaç, akasya, okalip-tüs ve servi ormanları.

Hü.

Ta. K.

İç. K.

MADDE 3. — Devletleştirilen ormanların kamulaştırma karşılığı 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerdir.

Kamulaştırılacak ormanın 1936 yılı arazi vergisine matrah itti-haz edilen değeri belli değilse çevresi içerisindeki en yakın benzeri orman gözönünde tutularak Arazi Vergisi Kanununun yetkilendirdiği komisyonlarca yukarıdaki fıkraya göre belli edilmiş değerleridir. Bu takdirde yetkili komisyonlar en geç üç ay içinde karar vermek zorundadır. Bu süre içerisinde kusursuz olarak ödevini yapmayan komisyonların başkan ve üyeleri hakkında kanunu gereğince takibat yapılır. Yetkili komisyonlar faaliyette değillerse ilgili makamlar tarafından derhal bu komisyonlar toplanarak yukarıda gösterilen ödevler yaptırılır.

MADDE 3. — Devletleştirilen ormanların karşılığı 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerdir.

Devletleştirilen ormanın 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah itti-haz edilen değeri belli değilse bedeli, çevresi içerisindeki en yakın benzeri orman gözönünde tutularak arazi vergisi kanunun yetkilendirdiği komisyonlarca yukarıdaki fıkraya göre belli edilmiş değerdir. Bu takdirde yetkili komisyonlar en geç üç ay içinde karar vermek zorundadır. Bu süre içerisinde özürsüz olarak ödevini yapmayan komisyonların başkan ve üyeleri hakkında kanunu gereğince takibat yapılır. Yetkili komisyonlar faaliyette değillerse ilgili makamlar tarafından derhal bu komisyonlar toplanarak yukarıda gösterilen ödevler yaptırılır.

MADDE 3. — Devletleştirilen ormanların karşılığı 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerdir.

Devletleştirilen ormanın 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah tutulan değeri belli değilse karşılığı çevresi içerisindeki en yakın benzeri orman gözönünde tutularak Arazi Vergisi Kanununun yetkilendirdiği komisyonlarca yukarıdaki fıkraya göre belli edilmiş değerdir. Bu takdirde yetkili komisyonlar en geç üç ay içinde karar vermek zorundadır. Bu süre içerisinde özürsüz olarak ödevini yapmayan komisyonların başkan ve üyeleri hakkında kanunu gereğince kovuşturma yapılır. Yetkili komisyonlar çalışma halinde değillerse ilgili makamlar tarafından derhal bu komisyonlar toplanarak yukarıda gösterilen ödevler yaptırılır.

Hazine ve ilgililerin 3692 sayılı kanun hükümleri dairesinde itiraz hakları saklıdır.

Ad. K.

MADDE 3. — Devletleştirilen ormanların karşılığı 2901 sayılı kanun gereğince belirtilmiş arazi vergisine matrah olan değerdir. Şu kadar ki, bu karşılık hiç bir zaman aynı ormanın 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerinin iki katını geçemez. 1923 yılından sonra her ne suretle olursa olsun hazineden satın alınmış veya tefiz olunmuş ormanlarda Devletleştirme karşılığı satış veya tefiz bedelidir. Ancak bu karşılık aynı ormanın 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerden aşağı olamaz.

Devletleştirilen ormanın 2901 sayılı kanun gereğince belirtilmiş ve 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah tutulan değeri yoksa çevresi içerisindeki en yakın benzeri orman gözönünde tutularak bu değerler arazi vergisi kanununun yetkilendireceği komisyonlarca belli edilir. Böylece ormanın birinci fıkra hükümleri dairesinde Devletleştirme karşılığı tayyün eder.

Bu takdirde yetkili komisyonlar en geç üç ay içinde karar vermek zorundadır. Bu süre içerisinde özürsüz olarak ödevini yapmayan komisyonların başkan ve üyeleri hakkında kanunu gereğince kovuşturma yapılır. Yetkili Komisyonlar çalışma halinde değilse ilgili makamlar tarafından derhal bu komisyonlar taplanarak yukarıda gösterilen ödevler yaptırılır. Hazine ve ilgililerin 3692 sayılı kanun hükümleri dairesinde itiraz hakları saklıdır.

Mal. K.

MADDE 3. — Devletleştirilen ormanların karşılığı 2901 sayılı kanun gereğince belirtilmiş arazi vergisine matrah olan değerdir. Şu kadar ki, bu karşılık hiç bir zaman aynı ormanın 1936 Bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerinin iki katını geçemez. 1923 yılından sonra her ne suretle olursa olsun Hazinece satılmış veya tefiz olunmuş ormanlarda Devletleştirme karşılığı tefiz veya satış bedelidir. Ancak bu karşılık ormanın 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerden aşağı olamaz.

Devletleştirilen ormanın 2901 sayılı kanun gereğince belirtilmiş veya 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah tutulan değeri yoksa çevresi içerisindeki en yakın benzeri orman gözönünde tutularak bu değerler arazi vergisi kanununun yetkilendirdiği komisyonlarca belli edilir. Böylece ormanın birinci fıkra hükümleri dairesinde Devletleştirme karşılığı taayyün eder.

Bu takdirde yetkili komisyonlar en geç üç ay içinde karar vermek zorundadır. Bu süre içerisinde özürsüz olarak ödevini yapmayan komisyonların başkan ve üyeleri hakkında kanunu gereğince kovuşturma yapılır. Yetkili komisyonlar çalışma halinde değilse ilgili makamlar tarafından derhal bu komisyonlar toplanılarak yukarıda gösterilen ödevler yaptırılır. Hazine ve ilgililerin 3692 sayılı kanun hükümleri dairesinde itiraz hakları saklıdır.

B. K.

MADDE 3. — Devletleştirilen ormanların karşılığı 2901 sayılı kanun gereğince belirtilmiş arazi vergisine matrah olan değerdir. Şu kadar ki, bu karşılık hiçbir zaman aynı ormanın 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerinin iki katını geçemez. 1923 yılından sonra her ne suretle olursa olsun Hazinece satılmış veya tefiz olunmuş ormanlarda Devletleştirme karşılığı tefiz veya satış bedelidir. Ancak bu karşılık ormanın 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah olan değerinden aşağı olamaz.

Devletleştirilen ormanın 1936 bütçe yılı arazi vergisine matrah tutulan değeri yoksa bu değer, Arazi Vergisi Kanununun yetkilendirdiği komisyonlar tarafından ormanın 1331 yılı rayiçine göre takdir edilecek değerinin altı katı alınmak suretiyle belirtilir. 2901 sayılı kanun gereğince belirtilmiş değeri bulunmayan ormanlarda ise bu değer o çevre içerisinde 2901 sayılı kanuna göre yapılan genel yazının tarihi gözönünde tutularak aynı kanun hükümleri gereğince arazi vergisi kanununun yetkilendirdiği komisyonlarca belli edilir. Böylece ormanın, birinci fıkra hükümleri dairesinde, Devletleştirme karşılığı taayyün eder.

Bu takdirde yetkili komisyonlar en geç üç ay içinde karar vermek zorundadır. Bu süre içerisinde özürsüz olarak ödevini yapmayan komisyonların başkan ve üyeleri hakkında kanunu gereğince kovuşturma yapılır. Yetkili komisyonlar çalışma halinde değilse ilgili makamlar tarafından derhal bu komis-

MADDE 4. — Devletleştirilen ormanların sahipleri bu kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren en geç bir yıl içinde mülk edinme belgeleri ve vergi kayıtları ile birlikte ormanların bağlı buldukları Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğüne başvurmak zorundadırlar.

Bir yıl içinde bu ödevi yerine getirmeyenler kamulaştırma karşılığını almak hakkını kaybederler.

MADDE 5. — Dördüncü maddede yazılı süre içinde yapılan başvurular üzerine Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğü; mülk edinme belgesiyle vergi kaydının Devletleştirilen ormanın yerine uyup uymadığını ve kimin olduğunu belirttiikten sonra o yerin hartasını ya-

MADDE 4. — Sahipleri bu kanunun yürürlüğe girmesi tarihinden başlayarak altı ay içinde ormanların bağlı buldukları Devlet Orman İşletmesi Müdürlüklerinden yazı ile istedikleri takdirde Devletleştirilen ormanlardaki yapı ve tesislerini orman idaresi satın almak zorundadır. Şu şartla ki bu yapı ve tesislerin 1936 bütçe yılı bina vergisine matrah olan safi iratlarının on katı satın alma bedelini teşkil eder. Yapı ve tesislerin 1936 bütçe yılı bina vergisine matrah olan safi iradı bulunmadığı takdirde tesbit neticesi beklenilmeksizin yapı ve tesislere orman idaresince el konmakla beraber bu irat 1837 sayılı bina vergisi kanununun yetkilendirdiği komisyonlar tarafından çevresi içerisindeki en yakın benzeri yapı ve tesisler gözönünde tutularak belli edilir. Belli edilen irat usulen katılandıktan sonra on katı satın alma bedeli olur. Komisyon kararlarına harşı hazine ve mülk sahibinin 3692 sayılı kanun hükümleri dairesinde itiraz hakları saklıdır.

MADDE 5. — Devletleştirilen ormanların sahipleri bu kanunun yürürlüğe girmesinden başlayarak en geç bir yıl içinde mülk edinme belgeleri ve vergi kayıtları ile birlikte ormanların bağlı buldukları Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğüne başvurmak zorundadırlar.

MADDE 4. — Bu kanunun yürürlüğe girmesi tarihinden başlayarak altı ay içinde ormanların bağlı buldukları Devlet Orman İşletmesi Müdürlüklerinden yazı ile sahipleri istedikleri takdirde Devletleştirilen ormanlardaki yapı ve tesislerini Orman İdaresi satın almak zorundadır. Bu yapı ve tesislerin satınalma karşılığına esas 1936 bütçe yılı bina vergisine matrah olan safi iratlarının on katıdır. Yapı ve tesislerin 1936 bütçe yılı bina vergisine matrah olan safi iradı bulunmadığı takdirde belirtilecek miktar beklenilmeksizin yapı ve tesislere Orman İdaresince el konmakla beraber bu irat 1837 sayılı Bina Vergisi Kanununun yetkilendirdiği komisyonlar tarafından çevresi içerisindeki en yakın benzeri yapı ve tesisler gözönünde tutularak belli edilir. Belli edilen irat usulen kesinleştikten sonra on katı satınalma karşılığı olur. Komisyon kararlarına karşı Hazine ve mülk sahibinin 3692 sayılı kanun hükümleri dairesinde itiraz hakları saklıdır.

MADDE 5. — Devletleştirilen ormanların sahipleri bu kanunun yürürlüğe girmesinden başlayarak en geç bir yıl içinde mülk edinme belgeleri ve vergi kayıtlarıyla birlikte ormanların bağlı buldukları Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğüne ve ya o yerin mülkiye üstüne baş-

Ad. K.

MADDE 4. — Bu kanunun yürürlüğe girmesi tarihinden başlayarak 6 ay içinde ormanların bağlı buldukları Devlet Orman İşletmesi Müdürlüklerinden yazı ile sahipleri istedikleri takdirde Devletleştirilen ormanlardaki yapı ve tesislerini Orman İdaresi satın almak zorundadır. Bu yapı ve tesislerin satınalma karşılığına esas 1936 bütçe yılı bina vergisine matrah olan sâfi iratlarının on katıdır. Yapı ve tesislerin 1936 bütçe yılı bina vergisine matrah olan sâfi iradı bulunmadığı takdirde belirtilecek miktar beklenilmeksizin yapı ve tesislere Orman İdaresince el konmakla beraber bu irat 1837 sayılı Bina Vergisi Kanununun yetkilendirdiği komisyonlar tarafından çevresi içerisindeki en yakın benzeri yapı ve tesisler gözönünde tutularak belli edilir. Belli edilen irat usulen kesinleştikten sonra on katı satınalma karşılığı olur. Komisyon kararlarına karşı Hazine ve mülk sahibinin 3692 sayılı kanun hükümleri dairesinde itiraz hakları saklıdır.

MADDE 5. — Devletleştirilen ormanların sahipleri bu kanunun yürürlüğe girmesinden başlayarak en geç bir yıl içinde mülkedimme belgeleri ve vergi kayıtlarıyla birlikte ve iş ilgililer arasında ihtilâflı bir durumda ise mahkemede incelenmekte olduğuna dair alacakları

Mal. K.

MADDE 4. — Adalet Komisyonunun 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Devletleştirilen ormanların sahipleri bu kanunun yürürlüğe girmesinden başlayarak en geç bir yıl içinde ihticaca salih mülk edinme belgeleri ve vergi kayıtlarıyla birlikte ve iş ilgililer arasında ihtilâflı bir durumda ise mahkemede incelenmekte olduğuna dair

B. K.

yonlar toplanılarak yukarıda gösterilen ödevler yaptırılır. Hazine ve ilgililerin 3692 sayılı kanun hükümleri dairesinde itiraz hakları saklıdır.

MADDE 4. — Bu kanunun yürürlüğe girmesi tarihinden başlayarak altı ay içinde ormanların bağlı buldukları Devlet orman işletmesi müdürlüklerinden yazı ile sahipleri istedikleri takdirde Devletleştirilen ormanlardaki yapı ve tesislerini orman idaresi satın almak zorundadır. Bu yapı ve tesislerin satınalma karşılığına esas 1936 bütçe yılı bina vergisine matrah olan safi iratlarının on katıdır. Yapı ve tesislerin 1936 bütçe yılı bina vergisine matrah olan sâfi iradı bulunmadığı takdirde belirtilecek miktar beklenilmeksizin yapı ve tesislere Orman idaresince el konmakla beraber bu irat 1837 sayılı Bina Vergisi Kanununun yetkilendirdiği komisyonlar tarafından çevresi içerisindeki en yakın benzeri yapı ve tesisler gözönünde tutularak belli edilir. Belli edilen irat usulen kesinleştikten sonra on katı satınalma karşılığı olur. Komisyon kararlarına karşı Hazine ve mülk sahibinin 3692 sayılı kanun hükümleri dairesinde itiraz hakları saklıdır.,

MADDE 5. — Devletleştirilen ormanların sahipleri bu kanunun yürürlüğe girmesinden başlayarak en geç bir yıl içinde ihticaca salih mülk edinme belgeleri ve vergi kayıtlarıyla birlikte ve iş ilgililer arasında ihtilâflı bir durumda ise mahkemede incelenmekte olduğuna

Hü.

par ve işlemler kâğıtları kesin olarak belli edilen kamulaştırma karşılığını gösteren belge ile birlikte Tarım Bakanlığına yollar.

Tarım Bakanlığı; gelen belgeleri inceleyerek tasdik ettikten sonra mülk sahiplerine ödenmek üzere ödeme emriyle ödeneklerini ilgili işletme müdürlüğüne gönderir.

MADDE 6. — Kamulaştırılan ormanların karşılıkları bu kanunun yürürlüğe girmesinden 2 yıl sonra başlamak üzere dört yılda ve dört eşit taksitte ödenir.

MADDE 7. — Bu kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren tahakkuk etmiş olan kamulaştırma karşılıklarını beş yıl içinde almak üzere Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğü eliyle Tarım Bakanlığına başvurmayanlar haklarından vaz geçmiş sayılırlar. Böylece hakları düşenler yetkili yargı ve idare mercilerine giderek bir güne hak isteğinde bulunamazlar.

Ta. K.

Bir yıl içinde bu ödevi yerine getirmeyenler Devletleştirilen ormanın karşılığını almak hakkını kaybederler.

MADDE 6. — Beşinci maddede yazılı süre içinde yapılan başvurular üzerine Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğü mülk edinme belgesiyle vergi kaydının Devletleştirilen ormanın yerine uyup uymadığını ve kimin olduğunu belirttikten sonra o yerin hartasını yapar ve işlemler kâğıtlarını kesin olarak belli edilen bedeli gösteren belge ile birlikte Tarım Bakanlığına yollar.

Tarım Bakanlığı gelen belgeleri inceleyerek tasdik ettikten sonra mülk sahiplerine ödenmek üzere ödeme emriyle ödeneklerini ilgili işletme müdürlüğüne gönderir.

MADDE 7. — Devletleştirilen ormanların karşılıkları bu kanunun yürürlüğe girmesinden iki yıl sonra başlamak üzere dört yılda ve dört eşit taksitte ödenir.

İç. K.

vurmak zorundadırlar.

Bir yıl içinde bu ödevi yerine getirmeyenler Devletleştirilen ormanın karşılığını almak hakkını kaybederler.

MADDE 6. — Beşinci maddede yazılı süre içinde yapılan başvurular üzerine Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğü mülk edinme belgesiyle vergi kaydının Devletleştirilen ormanın yerine uyup uymadığını ve kimin olduğunu belirttikten sonra o yerin hartasını yapar ve işlemler kâğıtları kesin olarak belli edilmiş karşılığı gösteren belge ile birlikte Tarım Bakanlığına yollar.

Tarım Bakanlığı gelen belgeleri inceleyerek onadıktan sonra mülk sahiplerine ödenmek üzere ödeme emriyle ödeneklerini ilgili işletme müdürlüğüne gönderir.

MADDE 7. — Devletleştirilen ormanların karşılıkları, Tarım Bakanlığınca altıncı madde hükümlerine göre onandığı tarihten başlamak üzere dört yılda ve dört eşit taksitte ödenir.

Ad. K.

belgeleri ormanların bağı bulunduğları Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğüne veya o yerin mülkiye üstüne başvurmak zorundadırlar.

Bir yıl içinde bu ödevi yerine getirmiyenler Devletleştirilen ormanın karşılığını almak hakkını kaybederler.

MADDE 6. — Beşinci maddede yazılı süre içinde yapılan başvurular üzerine Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğü mülk edinme belgesiyle vergi kaydının Devletleştirilen ormanın yerine uyup uymadığını ve kimin olduğunu belirttiğinden sonra işlemli kâğıtları kesin olarak belli edilmiş karşılığı gösteren belge ile birlikte Tarım Bakanlığına yollar.

Tarım Bakanlığı gelen belgeleri inceleyerek onadıktan sonra mülk sahiplerine ödenmek üzere ödeme emriyle ödeneklerini ilgili İşletme Müdürlüğüne gönderir.

Bu işlemler ilgilinin başvurma tarihinden başlayarak en geç bir yıl içinde bitirilir.

MADDE 7. — Devletleştirilen ormanların karşılıkları, Tarım Bakanlığınca altıncı madde hükümlerine göre onandığı tarihten başlamak üzere altı yılda ve altı eşit taksitte ödenir.

Mal. K.

alacakları belgeleri ile ormanların bağı bulunduğları Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğüne veya o yerin mülkiye üstüne başvurmak zorundadırlar.

Bir yıl içinde bu ödevi yerine getirmiyenler Devletleştirilen ormanın karşılığını almak hakkını kaybederler.

MADDE 6. — Beşinci maddede yazılı süre içinde yapılan başvurular üzerine Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğü mülk edinme belgesiyle vergi kaydının ihticaca salih olup olmadığını ve Devletleştirilen ormanın yerine uyup uymadığını ve kimin olduğunu belirttiğinden sonra işlemli kâğıtları kesin olarak belli edilmiş karşılığı gösteren belge ile birlikte Tarım Bakanlığına yollar.

Tarım Bakanlığı gelen belgeleri inceleyerek onadıktan sonra mülk sahiplerine ödenmek üzere ödeme emriyle ödeneklerini ilgili işletme müdürlüğüne gönderir.

Bu işlemler ilgilinin başvurma tarihinden başlayarak en geç bir yıl içinde bitirilir.

MADDE 7. — Adalet Komisyonunun 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

B. K.

dair alacakları belgeleriyle ormanların bağı bulunduğları Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğüne veya o yerin mülkiye üstüne başvurmak zorundadırlar.

Bir yıl içinde bu ödevi yerine getirmeyenler Devletleştirilen ormanın karşılığını almak hakkını kaybederler.

MADDE 6. — Beşinci maddede yazılı süre içinde yapılan başvurular üzerine Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğü mülk edinme belgesiyle vergi kaydının ihticaca salih olup olmadığını ve Devletleştirilen ormanın yerine uyup uymadığını ve kimin olduğunu belirttiğinden sonra işlemli kâğıtları kesin olarak belli edilmiş karşılığı gösteren belge ile birlikte Tarım Bakanlığına yollar.

Tarım Bakanlığı gelen belgeleri inceleyerek onadıktan sonra mülk sahiplerine ödenmek üzere ödeme emriyle ödeneklerini ilgili İşletme Müdürlüğüne gönderir.

Başvuruların sonucu, başvurulara dilekçelerinde yazılı adrese tebliğ edilir.

Bu işlemler ilgilinin başvurma tarihinden başlayarak en geç bir yıl içinde bitirilir.

MADDE 7. — Devletleştirilen ormanların karşılıkları, Tarım Bakanlığınca altıncı madde hükümlerine göre onandığı tarihten başlamak üzere altı ay yılda ve altı eşit taksitte ödenir.

MADDE 8. — Her çeşit kamulaştırma işlerini ilgili daire ve komisyonlar tezelden bitirmek zorundadırlar.

MADDE 9. — Bu kanun hükümlerine göre Devletleştirilen ormanlar üzerindeki irtifak, intifa hakları ve gayrimenkul mükellefiyetleri, ipotekler kendiliğinden düşer.

Buna benzer hak sahipleriyle mülk sahipleri arasında ihtilâf başgösterdiğinde mülk sahiplerine bu kanun hükümlerine göre ödenecek kamulaştırma karşılıkları, kime verileceği belli oluncaya kadar, ziraat Bankasında emaneten saklanır.

MADDE 10. — Bu kanun yürürlüğe girdiği günden itibaren ormanlardan işgal, ihya ve açma yollarıyla elde edilen arazi ve bu yerlerde yapılacak her türlü bina ve tesisler tapuya tescil edilmez.

MADDE 11. — Devletleştirilen ormanların tapuya kayıt ve tescili için yapılacak cebri intikal ve kamulaştırma işleri ile sair işlemler ve verilecek tapu senetleri hiç bir harç ve resme tâbi değildir.

MADDE 12. — Devletleştirilen ormanların bu kanun hükümleri dairesinde ödenecek olan kamulaştırma karşılıkları

MADDE 8. — Tahakkuk etmiş olan parasını almak üzere bu kanunun yürürlüğe girmesinden başlayarak beş yıl içinde Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğü eliyle Tarım Bakanlığına başvurmayanlar haklarından vazgeçmiş sayılırlar. Böylece hakları düşenler yetkili yargı ve idare mercilerine giderek bir gûna hak isteğinde bulunamazlar.

MADDE 9. — Bu kanun hükümlerine göre Devletleştirilen ormanlar üzerindeki irtifak, intifa hakları ve gayrimenkul mükellefiyetleri ve ipotekler kendiliğinden düşer.

Buna benzer hak sahipleriyle mülk sahipleri arasında ihtilâf başgösterdiğinde mülk sahiplerine bu kanun hükümlerine göre ödenecek para, kime verileceği belli oluncaya kadar, Ziraat Bankasında emaneten saklanır.

MADDE 10. — Ormanlardan işgal, ihya ve açma yollarıyla elde edilmiş olan arazi ve bu yerlerde yapılmış her türlü yapı ve tesisler tapuya tescil edilemez.

MADDE 11. — Devletleştirilen ormanların ve dördüncü madde gereğince alınan yapı ve tesislerin Hazine adına tapuya kayıt ve tescili için yapılacak hertürlü işlemler ve verilecek tapu senetleri hiçbir pul, harç ve resme tâbi değildir.

MADDE 12. — Devletleştirilen ormanların ve dördüncü madde gereğince alınan yapı ve tesislerin bu kanun hükümleri

MADDE 8. — Tahakkuk etmiş olan parasını almak üzere bu kanunun yürürlüğe girmesinden başlayarak beş yıl içinde mahallî mülkiye üstleri veya Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğü eliyle Tarım Bakanlığına başvurmayanlar haklarından vazgeçmiş sayılırlar. Böylece hakları düşenler yetkili yargı ve idare mercilerine giderek bir gûna hak isteğinde bulunamazlar.

MADDE 9. — Bu kanun hükümlerine göre Devletleştirilen ormanlar üzerindeki irtifak, intifa hakları ve gayrimenkul mükellefiyetleri ve ipotekler kendiliğinden düşer.

Hak sahipleriyle mülk sahipleri arasında uyuşmazlık başgösterdiğinde mülk sahiplerine bu kanun hükümlerine göre ödenecek para, kime verileceği belli oluncaya kadar Ziraat Bankasında emaneten saklanır.

MADDE 10. — Devletleştirilen ormanların ve dördüncü madde gereğince alınan yapı ve tesislerin Hazine adına tapuya kayıt ve tescili için yapılacak her türlü işlemler ve verilecek tapu senetleri her türlü vergi, resim ve harçlardan ayrıktır.

MADDE 11. — Devletleştirilen ormanların ve üçüncü madde gereğince alınan yapı ve tesislerin bu kanun hükümleri dairesinde ödenecek olan karşılığı için her yıl Orman Genel Müdürlüğü bütçesine gerekli ödenek konulur.

MADDE 12. — 3116 sayılı Orman Kanununun birinci maddesinde aşağıdaki değişiklik yapılmıştır:

Ad. K.

MADDE 8. — Tahakkuk etmiş olan parasını almak üzere bu kanunun yürürlüğe girmesinden başlayarak beş yıl içinde mahallî mülkiye üstüne veya Devlet Orman İşletme Müdürlüğüne baş vurmayanlar haklarından vazgeçmiş sayılırlar. Böylece hakları düşenler yetkili yargı ve idare mercilerine giderek bir gûna hak isteğinde bulunamazlar.

MADDE 9. — Bu kanun hükümlerine göre Devletleştirilen ormanlar üzerindeki irtifak, intifa hakları ve gayrimenkul mükellefiyetleri ve ipotekler kendiliğinden düşer.

Hak sahipleri ile mülk sahipleri arasında uyumsuzluk baş gösterdiğinde mülk sahiplerine bu kanun hükümlerine göre ödenecek para, kime verileceği belli oluncaya kadar, Ziraat Bankasında emanet olarak saklanır.

MADDE 10. — Devletleştirilen ormanların ve dördüncü madde gereğince alınan yapı ve tesislerin hazine adına tapuya kayıt ve tescili için yapılacak her türlü işlemler ve verilecek tapu senetleri her türlü vergi, resim ve harçlardan ayrıktır.

MADDE 11. — Devletleştirilen ormanların ve 4 ncü madde gereğince alınan yapı ve tesislerin bu kanun hükümleri dairesinde ödenecek olan karşılığı için her yıl Orman Genel Müdürlüğü bütçesine gerekli ödenek konulur.

MADDE 12. — 3116 sayılı Orman Kanununun birinci maddesinde aşağıdaki değişiklik yapılmıştır:

Mal. K.

MADDE 8. — Adalet Komisyonunun 8 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — Adalet Komisyonunun 9 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Adalet Komisyonunun 10 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Adalet Komisyonunun 11 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 12. — 3116 sayılı Orman Kanununun birinci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

B. K.

MADDE 8. — Tahakkuk etmiş olan parasını almak üzere bu kanunun yürürlüğe girmesinden başlayarak beş yıl içinde mahallî mülkiye üstüne veya Orman İşletmesi Müdürlüğüne başvurmayanlar haklarından vazgeçmiş sayılırlar. Böylece hakları düşenler yetkili yargı ve idare mercilerine giderek bir gûna hak isteğinde bulunamazlar.

MADDE 9. — Bu kanun hükümlerine göre Devletleştirilen ormanlar üzerindeki irtifak, intifa hakları ve gayrimenkul mükellefiyetleri ve ipotekler kendiliğinden düşer.

Hak sahipleriyle mülk sahipleri arasında uyumsuzluk baş gösterdiğinde mülk sahiplerine bu kanun hükümlerine göre ödenecek para, kime verileceği belli olunca hak sahibine ödenmek üzere Ziraat Bankasına yatırılır.

MADDE 10. — Devletleştirilen ormanların ve dördüncü madde gereğince alınan yapı ve tesislerin Hazine adına tapuya kayıt ve tescili için yapılacak her türlü işlemler ve verilecek tapu senetleri her türlü vergi resim ve harçlardan ayrıktır.

MADDE 11. — Devletleştirilen ormanların ve dördüncü madde gereğince alınan yapı ve tesislerin bu kanun hükümleri dairesinde ödenecek olan karşılığı için her yıl Orman Genel Müdürlüğü bütçesine gerekli ödenek konulur.

MADDE 12. — 3116 sayılı Orman Kanununun birinci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Hü.

her yıl orman Umum Müdürlüğü bütçesine konacak ödenekle karşılanır.

MADDE 13. — Bu kanun yayım tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 14. — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Başb.	Ad. B.
<i>Ş. Saracoğlu</i>	<i>R. Türel</i>
M. S. B.	İçişleri B.
<i>A. R. Artunkal</i>	<i>Hilmi Uran</i>
Dışişleri B. V.	Ma. B.
<i>N. E. Sumer</i>	<i>N. E. Sumer</i>
M. E. B.	Ba. B.
<i>Yücel</i>	<i>Sırrı Day</i>
Eko. B.	Sa. ve So. Y. B.
<i>Fuad Sirmen</i>	<i>Dr. S. Konuk</i>
G. ve T. B.	Ta. B.
<i>Suad H. Ürgüblü</i>	<i>Ş. R. Hatipoğlu</i>
Ulaş. B.	Ti. B.
<i>A. F. Cebesoy</i>	<i>C. S. Siren</i>

Ta. K.

dairesinde ödenecek olan bedelleri her yıl Orman Umum Müdürlüğü bütçesine konacak ödenekle karşılanır.

MADDE 13. — 3116 sayılı Orman Kanununun 1 ne maddesinin 2 ne fıkrası hükmü ve bu kanuna aykırı diğer hükümler kaldırılmıştır.

MADDE 14. — Bu kanun yayımlandığı günden başlayarak yürürlüğe girer.

MADDE 15. — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

İç. K.

Bu kanunun uygulanmasında kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olupta herhangi bir çeşit orman hasılatı veren ağaç ve ağaççıkların toplu halleri yerleriyle beraber orman sayılır.

a) Sazlıklar;

b) Yöresinin özelliği yüzünden kuru ve baltalık yapılamayan yerler;

c) Her çeşit dikenlikler ve fundalıklar;

d) Parklar;

Orman sayılmaz.

Bu hükümlere göre bir yerin orman sayılıp sayılmıyacağını Tarım Bakanlığı belli eder.

MADDE 13. — 3116 sayılı Orman Kanununun 54 ve 59 ne maddeleriyle 36 ne maddesine ek fıkranın üçüncü bendi kaldırılmıştır.

MADDE 14. — Bu kanun yayım tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 15. — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Ad. K.

Bu kanunun uygulanmasında kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup ta her hangibir çeşit orman hasılatı veren ağaç ve ağaçcıkların toplu halleri yerleriyle beraber orman sayılır.

- a) Sazlıklar;
- b) Yöresinin özelliği yüzünden kuru ve baltalık yapılamayan yerler;
- c) Her çeşit dikenlikler ve fundalıklar;
- d) Parklar;

Ormandan sayılmaz.

Bu hükümlere göre bir yerin orman sayılıp sayılmayacağını Tarım Bakanlığı belli eder.

MADDE 13. — 3116 sayılı orman Kanununun 54 ve 59 ncu maddeleriyle 36 ncı maddesine ek fıkranın 3 ncü bendi kaldırılmıştır.

MADDE 14. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 15. — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Mal. K.

Bu kanunun uygulanmasında kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup da herhangi bir çeşit orman hasılatı veren ağaç ve ağaçcıkların toplu halleri yerleriyle beraber orman sayılır.

- a) Sazlıklar;
 - b) Yöresinin özelliği yüzünden orman yapılamayan yerler;
 - c) Her çeşit dikenlikler ve fundalıklar;
 - d) Parklar;
- Ormandan sayılmaz.

Bu hükümlere göre bir yerin orman sayılıp sayılmayacağını Tarım Bakanlığı belli eder.

MADDE 13. — Adalet Komisyonunun 13 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14. — Adalet Komisyonunun 14 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — Adalet Komisyonunun 15 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

B. K.

Bu kanunun uygulanmasında kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup da herhangi bir çeşit orman hasılatı veren ağaç ve ağaçcıkların toplu halleri yerleriyle beraber orman sayılır.

- a) Sazlıklar,
 - b) Yöresinin özelliği yüzünden orman yapılamayan yerler,
 - c) Her çeşit dikenlikler ve fundalıklar,
 - d) Parklar,
- ormandan sayılmaz.

Bu hükümlere göre bir yerin orman sayılıp sayılmayacağını Tarım Bakanlığı belli eder.

MADDE 13. — 3116 sayılı Orman Kanununun 54 ncü maddesiyle aynı kanunun 36 ncı maddesine 3444 sayılı kanunun 2 ncı maddesiyle eklenen fıkranın üçüncü bendi kaldırılmıştır.

MADDE 14. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 15. — Bu kanunu Bakanlar kurulu yürütür.